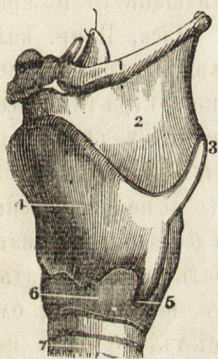

мазали съ миризмъ само кога были на баня. Това и мы не быва да забуравямы.

Слѣдъ носа най-заминателно отъ орждіѣ-тѣ за дыханіе ще е *ларинксъ-тѣ* (грѣклянѣ), сир. орждіе-то, кое-то прави гласа и за кое-то трѣбува да кажемъ нѣчто.

Ларинксъ-тѣ е сграденъ отъ инаквы хръщялы свръзани помѣжду си съ едны врьвы и покрыты съ цитицѣ, коя-то ся разстила отъ гърло-то. Прѣднѣ-тѣ странѣ на грѣкляна прави самичкѣ единъ голѣмъ хръщялъ, кой-то ся снадава съ единъ другъ та ся споява съ душника; а заднѣ-тѣ странѣ на грѣкляна правять други двѣ малкы хръщялци. Отъ тыя малкы хръщялци излизать жилавы врьвы като струны та проминувать прѣзь гортаннѣ-тѣ празднинѣ и опирать на прѣднѣ-тѣ странѣ въ голѣмый хръщялъ; тыя врьвы наричатъ *гласны врьвы* или *гласилкы*. Мѣжду гласилкы-ты (горнѣ и долнѣ) остаятъ тѣсны пролуку, наречены *цѣвкы*, прѣзь кои-то въздухъ-тѣ влиза въ душника и въ бѣлый дробъ, и излиза назадъ.

Фиг. 2.

Ларинксъ или гортань.

1. кость въ корена на языка; — 3, 4, 5, 6, хръщяли-ти на ларинкса; — душникъ-тѣ.

Такъва е изобщо направа-та на ларинкса. Да видимъ сега какъ ся прави гласъ-тѣ. Ако бѣлый дробъ ся свіе и стисне ягка-та, като едно духало, то въздухъ-тѣ, колко-то го е имало у него, на прягне ся та излѣзе навънъ прѣзь цѣвкы-ты на ларинкса, и колко-то по-ягко излѣзе толкова повече расклати гласилкы-ты, като сруны на гуслѣ, та тыи ся раздрусать и растрептять. Това трептеніе ся прѣдаде и на въздуха у грѣкляна-та та заедно съ тоя въздухъ ся растрептять и стѣны-ты на орждія-та что сѣ около цѣвкы-ты;